

1 Μαΐου 1946

Όχι οι γιορτές μας ή οι εορταστικές, μα είν' τήν κομπολαγία
για, άλλα γιορτή δέν είναι. Στο μάδε γύριμα του χρόνου, είν'
διαγυδών τιά τ'εργα, αιώ τήν ελπίση του ήλιου, κοό με τήν δερ-
ματίνων του δένανν ζεχνιστά τήν ^{από τ'άωρα} ταπεινότην τήν με' άρ-
χίζον τ'άδωξη τ' αίσχιστον τήν γονδύλων τωτ' ωραειάδα, τ'
τά δένδρα τ'ά ελπίσεται με' τήν παραρηματωνν τυφλών τωτ'
φορτιά, αιώ άρκεροίς τήν, σοφόροισ βραστοίς τ' κομύχρωμοισ
ευνωδιαστικοίς άρδούσ, για τ'ά δοξο, γερύον τόν δημιουργόν, τ'ότε
μαί τ'ά κοομιά τ'ερεαν τ'ισοτό γυνίεσ χαρίεσ τωτ', κοό τ'ίς
ευνωμύον με' τ'εργά ελπίματα τ' γονδύλωνά τ'ραγούδια
μκτα είν' χαρούμενη φύειν.

Όρδα' τ'ά δένια με' ο' άρδρωοισ, ή κομύομα εργατ'ά, τ'ερε τήν
άνομάλωνν κοπολαγιαία για τ'ήμέραν χαρ'άσ τ' γιορταστικόν
για τ'ό ζεουάβωγιά τωτ', αιώ τ'ίς βαρτιά καλαδύο τωτ' τ'ερε
γυνίεσ αιώ άρδρωοισ δογμείσ, κοπέσ κοουλιγιόν τ'ήν άδωγάζων
μαρχαριών, με' άνοματιν τ'ίς ζερονύματα του γωμ'ιού κοό δέν
έφδαντ ή τ'να τ'ίς τ'ά χερτάσ.

Η' υπερητή ημερά δέν τ'ερε τήν μέρον για τ'όν γιορταστικόν
τ'ίς ζεουάβωγιάσ, άλλα τ'να τ'ερε τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς
κοοίτ, γιατί ο' κομύομα αιώ δέν τ'ερε τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς.

Η' ΕΠΟΝ τ'ά τ'ερε τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς
τ'ά τ'άσ διαδύχωνν τ'ερε τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς
μα' τ'ήν υπερητή τ'ερε τ'άσ τ'ερε τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς
τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς
τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς τ'ίς

Stangl

Handwritten signature or scribble on the left margin.